

1676
1921

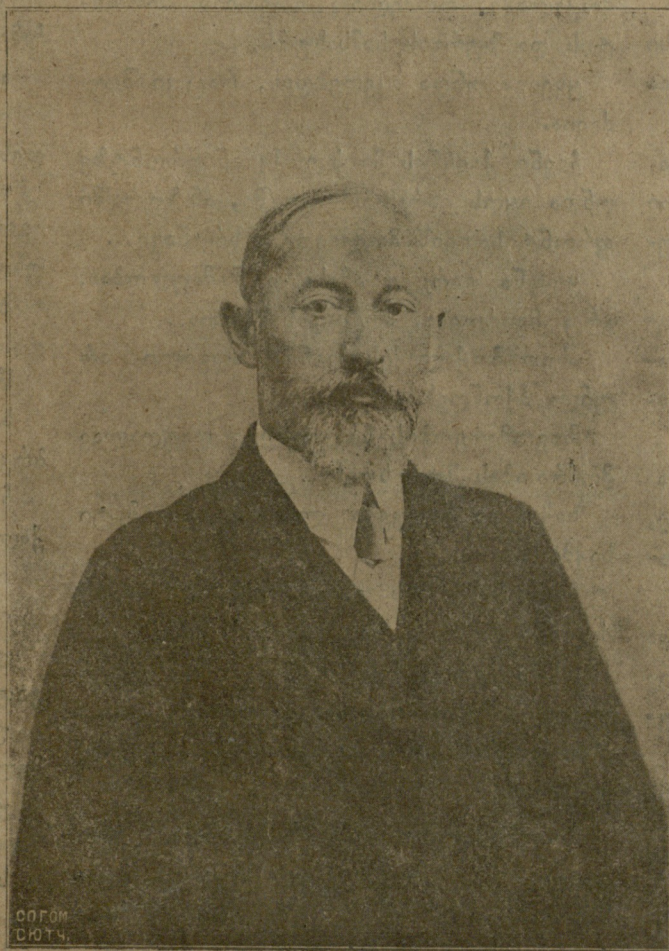
სახალხო

გვარდიის

№ 4

სახალხო გვარდიის მთავარი უბანის ორგანო.

№ 4

ნ. ჯორდანიას, საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის და თავდაცვის საბჭოს თავმჯდომარე.

ფრონტი და ზურგი.

ამიერ-კავკასიის შიშვე მდგომარეობით საქართველო ისევ სამხედრო პირობებშია...

საქართველოს მთავრობის მტკიცე მუშაობა ისევ ფრონტის გაძლიერებაში გამოიხატება.

ძლიერი ფრონტი, ძლიერი სიმაგრის რკალები და ქვეყნის თანამედროვე კრიზისიდან მშვიდობიანად გამოყვანა — ასეთია თანამედროვე მუშაობის მიზანი.

ძლიერი სამხედრო თავდაცვა კი მოითხოვს მთელი საუკეთესო ძალების, ხალხის ენერჯიას. ხალხის დიდსულოვანებას, მის დაუღალავ მოქმედებას შეუძლია ფრონტის დაცვა, მისი შენახვა, მისი ძლიერების განმტკიცება...

ფრონტი ხალხის, ერის, ქვეყნის სამხედრო ძლიერების სახეა, მისი გამოხატულებაა, მისი შინაარსია...

ფრონტი ქვეყნის სასიცოცხლო ინტერესების აღმასრულებელი ძალაა, ჩისი დამცველია, მოწინავე ხაზია, ცხენ-სიმაგრეა მტრისაგან მიუვალი...

ზურგი უფრონტოთ არ ვარგა, ფრონტი უზურგოთ...

ფრონტმა უნდა შესწიროს თავისი ცხენ-სიმაგრეს ყველაფერი, ზურგმა უნდა მისცეს ფრონტს, რაც კი შეუძლია...

ყოველივე ისტორიაში ცნობილია, რომ დაშლილი ზურგი დარღვეული ფრონტია, სუსტი ფრონტი, სუსტი ზურგის შედეგია...

თანამედროვე შეგნებული მუშა, სოფლები მოქალაქე — შეგნებული მხედარია, მეომარია, გვარდიელია, ჯარისკაცია...

თანამედროვე მუშა, სოფლები მოქალაქე, შეიარაღებული ბრძოლის ველზე, მოვალეობის მოდარაჯეა, ძლიერი ფრონტის ფუნდამენტი.

ეს უდიდესი მოვალეობა განსახიერდა ჩვენი ხალხის გულში თავისი ხანგრძლივ რევოლუციონურ მოძრაობათა მსვლელობაში...

ეს უდიდესი შეგნება რამოდენიმე წლების განმავლობაში განვითარდა.

მდგომარეობამ შექმნა ჩვენში მოძრაობა, მოძრაობამ შეგნება, შეგნებამ მოვალეობა, ასრულება...

დღეს მშრომელი ხალხის გაერთიანებული მოქმედება მაგარი რკინის ჯაჭვით არის გამტკიცებული...

ამ სიმტკიცეს უნდა კიდევ მეტი განვითარება, კიდევ მეტი მოქმედება, კიდევ

მეტი თავგანწირვა, მსხვერპლი ფიზიკური და ნივთიერი...

ფრონტი არაჩვეულებრივი მდგომარეობაა, საომარი განწყობილება...

ფრონტმა იცის თავგანწირვა, ბრძოლა...

ზურგი ფრონტის რეზერვია, ფრონტის სიხალისე-სიცოცხლეა...

დღეს შინაური მდგომარეობა შიშვეა, ეკონომიური კრიზისი ძლიერია...

საგარეო მდგომარეობაც გამოურკვეველია, ჩვენი ქვეყნის და მახლობელ აღმოსავლეთის ცის ჰორიზონტი საომარი ციებ-ცხელების სისხლიანი ღრუბლებით დათალბულია...

შინაური კრიზისები მოითხოვს მაღალ თავგანწირულობას, შრომას, მთელი ძალის ამოქმედებას შინაურ ცხოვრებისათვის...

მაგარ ზურგს...

გარეშე საფრთხე, საგარეო მოძრაობა, გამოურკვეველი მდგომარეობა ხალხის მტკიცე გარდაწყვეტილების გარდაუვალობას...

ძლიერ ფრონტს...

ჩვენში არ უნდა იყოს დღეს ისეთი მოქალაქე, რომელიც გაურბის ფრონტის და ზურგის სამსახურს...

ყველა უნდა აკეთებდეს, რაც კი შეუძლია.

ჩვენი ქვეყნის მოქალაქე ან ფრონტზე უნდა იყოს იარაღით ხელში, ან ზურგში ფრონტისათვის მომქმედი, მზრუნავი...

ყოფნა გარეშე ამისა. — დანაშაულობაა, არც შეიძლება, არც დასაშვებია...

ასეთ მოქალაქეს ჩვენში ადგილი არ უნდა ჰქონდეს...

მდგომარეობის სირთულე დაუღალავ მოძრაობას მოითხოვს...

საჭიროა ნაკლები ლაპარაკი და მეტი საქმე...

მდგომარეობის გართულება და გაგრძელება მაგარ ნერვებს საჭიროებს...

შიშვე პირობების მსვლელობის დროს დაღლის მაგიერად კიდევ უფრო გამოცოცხლებას უნდა ვგრძობდეთ, ვიდრე დღემდის.

პოლიტიკური მიმდინარეობათა სხვა და სხვაობა, მოქალაქეთა სხვა და სხვა-ნაირობა დღეს უნდა ეწირებოდეს მთავარს — ფრონტის და ზურგის ძლიერებას.

ამის ზურგის ახვევა ხალხის თავისუფლების, ქვეყნის დაცვის უარისყოფაა და თუ მოქალაქეობრივი შეგნება ამის ვინმეს არ დაუჩი, იგი უნდა დაემორჩი-

ლოს დემოკრატიის უმრავლესობის გარდაწყვეტილებას...

აქ არ შეიძლება ჩვენი თანამშრომელი სირყვა, ორჭოფობა... შედეგები მსურს...

წინ გაზაფხული გვიდგას... ახლოვდება შრომის სეზონი... მინდორ-ველები და ტყე დაუშვებებს მოითხოვს.

საქართველოს ხალხის დიდი ნაწილი მოვალეობის სადარაჯოზეა იარაღით. ძლიერი ფრონტი სჭირია შინ მშვიდობიანობას, შრომის დღესასწაულს და ხალხის საუკეთესო ნაწილი იგივე ფრონტია...

ძლიერი ფრონტის ზურგმა, ზურგის დაცვას ეხლავე უნდა დაუკავშიროს ფრონტზე მყოფ ხალხის ყანების დაუშვება...

ქალაქებმა, ერობებმა, თემებმა, ხალხმა წინ და წინ უნდა მიიღოს ზომები ამისთვის...

აქ ყოველგვარი ინტერესებია: სახელმწიფოებრივი, ფრონტის ფსიხოლოგიურად ამაღლება, ეკონომიური, მეომართა უზრუნველ ყოფა, მათი ოჯახების დაკმაყოფილება.

ჩვენი სიძლიერე ჩვენს გამაგრებაში, მტკიცე ორგანიზაცია-მუშაობაში უნდა ჩამოვაყალიბოთ.

ამ მზრით დასვენება არ შეიძლება. დაწყებული მუშაობა უნდა განვითარდეს.

ფრონტმა უნდა, კიდევ მეტად უნდა იგრძნოს ზურგის სიყვარული. ზურგმა უნდა აიტანოს ყოველგვარი მუშაობა. ბრძოლა და შრომა უნდა გაერთიანდეს.

წინ დიდი სიქმიანობის ხანა გვიდგას. ხალხმა მომავლისთვის ყოველივე დაბრკოლება უნდა გადალახოს.

ჩვენ გვრწამს — ჯარი და გვარდია მოქალაქეობრივ როლს დაამთავრებს...

იქნება ძლიერი ფრონტი...

იქნება ფრონტისათვის ერთი: ყველა ერთი თავდაცვას, საზღვრების გაფოლადებას.

უნდა იყოს ძლიერი ზურგი, რომელსაც ეცოდნება ერთი.

ყველაფერი ფრონტს, შინაურ მუშაობას...

საქართველოს ხალხს არ უნდა დაავიწყდეს დიდი შექსპირის სატყვები: „უდიდესი მსხვერპლი სიცოცხლისათვის“.

მომენტი ამას გვიბრძანებს... ერის, ხალხის, მოქალაქეთა, გვარდის, არმიის ბრძანებაც ერთი იქნება:

ძლიერი ფრონტი, ძლიერი ზურგი!

გ ა თ მ შ ი ს ა კ ე ნ

(ომი ოსპალეთთან)

„Тяж. Кресть“-იდან

1 აპრილი, 1918 წ. სადგური მცხეთა.

ბათომიდან საშინელი ამბები მოდის!.. შეიძლება სიმაგრე უკვე აღებულია... და ჩვენ გერ კიდევ გუშინ ასე ამაყად გადაწყვეტილეთ ომი და გუშინვე ასე აღფრთოვანებით შემხვდა მე ემი, როგორც წითელი გვარდიის წარმომადგენელს!

და მე ვიყავი ამაყი და თავისთავში მტკიცეთ დარწმუნებული!.. და როგორ მძულს დღეს მე თავისთავი და როგორ მრცხვენია გუშინდელი აღფრთოვანებისათვის!..

ამ ჟამად ჩვენ მაჩარებელში ვართ, ნ. ნ. ჟორდანიას, ირ. გ. წერეთელი, ალ. დგებუაძე და ვლ. მგელაძე მივდივართ ბათომში.

ჩვენ ყველა შიარალბული ვართ. გვინდა ვიყოთ მტკიცე რწმენით აღჭურვილი, მარა წაღველმა დაფარა ჩვენი სახე და ლაპარაკი გვიწყობდა...

მაგრამ ჩვენ გვინდა ვარწმუნოთ და გაუბედავთ გვეჯერა... ჩქარა ბათომში—დასაცავად!

2 აპრილი 18 წ. სამტრედია.

იმედები დაილუბა... მთელი იმედები! პირველს აიღეს ბათომი... მოუბანელი სირცხვილი!

მინდა გავეჩე ამ მწუხარებას და სირცხვლს—მინდა მოვადე... და მრცხვენია ხალხის მაგიერ, მისი ლაჩრულად გამოქცევითვის.

აქ მოგროვდა აუარებელი გადმობეწვილები. მათი მდგომარეობა საშინელია. ყველაფერი ირგვლივ ბნელდება და აღარ არის უკვე გზის მაჩვენებელი ვარსკვლავი.

მძიმე და გულსაკლავი სანახავია ჩვენი მეთაურები, ისინი გასტეხა დიდი მწუხარების სიმძიმემ...

3 აპრილი 18 წ. მატარებელში. სამტრედია-დან ნატანებში.

საშინელი სულიერი განწყობილება. ახლა რამდენიმედ გამოკეთდა. იმედის გაუბედავი სხივი მოიპარება, ვებმებით მუშაობაში. იაწყობთ ბრძოლის ორგანიზაციას. ვზრდით იმედს და რწმენა კი არ არის! ნუ თუ ყველაფერი დაილუბა? ნუ თუ ჩვენი ხალხი მშვიდარა მონაა?

მძიმე, გულის მომკვლელი მდგომარეობაა ქრება ცეცხლი და ისევ ჩაღდება, გაუბედავით... თითქოს ხალხმა საშინელ და მძიმე უბედურების გამო, რომელიც მას თავს დაატყდა, გაიღვიძა. კარგია!..

4 აპრილი 18 წ., სამტრედია.

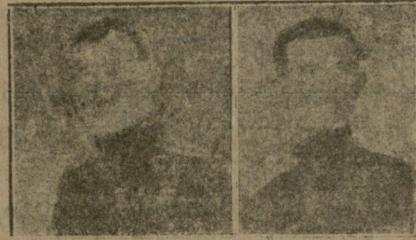
ნათელი, მშვიდობიანი დილაა. მარა დღე იქნება კი მშვიდობიანი?.. აღსდგება კი იმედები?!

გუშინ შტაბთან, ჟორდანიასთან და წერეთელთან ერთად წავედით ნატანებში. ნატანები ჩვენი უკანასკნელი სადგურია.. ქობულეთში უკვე თათრები არიან... ვფიქრობთ გავმაგრდეთ, ვემზადებით საამისოთ, მაგრამ ღაფანებებს, გვაცლის კი მტერი?

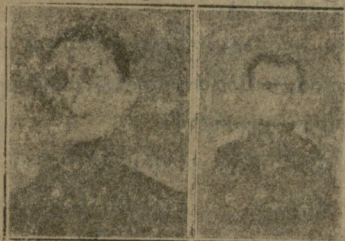
და აქ კიდევ ახალი უბედურება, ეგრედ წოდებული „ბოლშევიზმი.“ ჩემი სოხუმი უკვე ბოლშევიკების ხელშია. სამეგრელოში ისინი თანდათან ურცხვი ხდებიან. თათრები და ბოლშევიკები...

ამ საბედისწერო და მძიმე დროს ბოლშევიკები ზურგში მახვილს გვცემენ. ეს შინაური მტერია დემოკრატიისა. და მებრალდება უბედური დემოკრატია, საშინლად მებრალდება... ეყოფა კი მას ძალა და თავგანწირულება? ბოროტმა ისტორიამ მისცა მას მძიმე, საბედისწერო ამოცანა. შესძლებს კი ის ამ ამოცანის შესრულებას, თუ დაილუბება მისი სირთულის გამო?..

ჯარის ოფიცრები, კვირულად დახრილნი ანარჩის ფორტზე 1918 წ. 1 აპრილს.

1) სიმონ იობისძე შავგულიძე, 2) დავით ალექსანდრეს ძე ვანიძე,

3) აბესალომ ერ. ხარაძე, 4) კამ. ზაქარია დლიძე.

4 აპრილი 18 წ. სად. აბაშა.

კიდევ უბედურება: გარეშე ფრონტის მაგიერ შინაურ ფრონტზე მოვხდით!.. აქ, სამეგრელოში ბოლშევიზმის სახით წამოყო თავი ანარქიამ, კონტრ-რევოლუციამ და თათრების აგენტებმა. და მერე რა დროს? როდესაც მტერი კარებთან კი არა, არამედ შიგნით შემოიჭრა ძლიერი ტალღებით... ეს ყველაზე უფრო ურცხვი, ყველაზე უფრო მდაბალი ღალატია.

აქ არ უნდა ქონდეს ადგილი არავითარ დაზოგვას, შებრალებას...

ხვალ შევუდგებით გადაჭრილ და სწრაფ მოქმედებას, საჭიროა რაც შეიძლება ჩქარა მოვლოს ბოლო ამ ღალატს, რომ თავის დროზე მივუსწროთ ფრონტზე. ბოლშევიკებმა ერთხელ უკვე დაგვცეს მახვილი ზურგში, ესე იგი ცხინვალში.

ცხინვალის აჯახებამ, რომლის დროს მოკლეს ჩვენი უკეთესი ამხანაგები—სანდრო

კეცხოველი და გიორგი მაჩაბელი, ხელი შევიშალა მივშველებოფერე [შეზღვეული]

ჩვენ ვერ შევეძლებოფერე [შეზღვეული], რადგან ის განწირული იყო, მარა ჩვენ შეგვეძლო იქ მომკვდარიყავით, შეგვეძლო გვეჩვენებია—როგორ უნდა სიკვდილი. და ახლა ველარ ვნახავდით ამ მძიმე სირცხვილს და ხალხის უსაზღვრო უბედურებას...

აუცილებელია სწრაფათ გავანადგუროთ ავაჩაკების ბანდები.

ამ ბანდების სათავეში სდგანან ყოფილი ჩაფრები, ყოფილი სოფლის მელა ოჩიგავა, უნიჭო შალიკო ასკურავა და შანტაქისტი მიშა გევექორი. თმა ხუჭუტა შალიკოსთან ერთად მე ვიჯექი მეტეხის ციხეში ერთ პროცესის გამო—ბოლშევიკების პროცესიის. ეს იყო რევოლუციამდე და მე ვიყავი მაშინ მტკიცე ბოლშევიკი, თუმცა ფრაქციონერად მე თავს არასოდეს არ ვსთვლიდი. დამფუძნებელი კრების გარეკამ საბოლოოდ დამაშორა აფეთქებულ ბოლშევიზმს და მე გავხდი უბრალოდ სოციალ დემოკრატი...

დიან, ასკურავა ბოლშევიზმისათვის იჯდა, მარა ამის გარდა ის იყო პასუხის გებაში მიცემული იმის გამო, რომ ის ინახავდა ყალბ ბლანკებს და ბეჭედს სამოქალაქო სასწავლებლის კურსის დამთავრების შესახებ, ყალბი მოწმობების დასამზადებლად.

სულელი, უკულტურო ბავში, რომელმაც გოგოლის ქალის მგზავისათ არ იცის „სად არის მარჯვენა და სად მარცხენა.“ და ახლა ის ჩემი მოწინააღმდეგეა და მას უჯერიან უბედური სოფლები... „ეს ძალიან სასაცილო იქნება, რომ ძლიერ სამწუხარო არ იყოს.“

ვალკო ჯუღელი.

ჯარს და გვარდიის

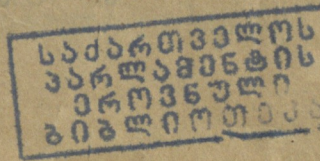
1.

ვიდრე სამშობლო, თავისუფალი, ზრდის სულით ძლიერ თქვენებრ რაინდებს!—საქართველოს მზეს ძალა მუხთალი ვერც დააბნელებს, ვერც დააბინდებს!

2.

რა გინდ მრავალი მოზღვავედეს მტერი, ჩვენი საზღვრები ვერ გადმოლახოს; აღზდგეს, აზავთდეს ერი ძლიერი, სიკვდილ-სიკოცხლე წინ დისახოს, დაირახრახოს თოფ-ზარბაზანმა, თვით ჯოჯოხეთშიც დაიციხცახოს, დაემზოს მტერი და გაცამტყერდეს, თვისი სამშობლოც ველარა ნახოს, ვინც კი ვადარჩეს მათგან ცოცხალი, თავსლაფდასხმული ყველამ დასძრახოს, ხოლო ლაშქარმა ჩვენის ქვეყნისამ ესე ამბავი სხვებს გადასძახოს!

გ. ქუჩიშვილი.

დიდაგიული მოგავლის პარტიანი

ნათქვამია, ჩიტი საღაც გაიზრდება, მისი ბაღდადი იქ არიო.

აბა დაიჭირეთ ჩიტი, ჩასვით გალიაში და მთავრით მზამზარეულათ ყველაფერი: წყალი, საკენკი, პური, ქიაღუა.

ერთი კვირის განმავლობაში ნუ მოაკლებთ მასპინძლობას და პატივისცემას. შემდეგ გაუღეთ გალიის კარი.

რას იზამს?

რას იზამს და ტყისაკენ გაიქცეოდება.

აი ტუტუცი! ვერ დაფასა პატივისცემა. ერთი ჰკითხეთ, რა დარჩენია ტყეში? წვიმა იქ შეაწუხებს, სიცოცხე ხშირად შიმშილი, ხანდახან მიმინო წამოუჭროლებს და გულისკანკალით უნდა გაინაბოს სადმე ჩირგვში, რომ როგორმე გადაუჩეს მტერს. გალიაში კი ყველაფერი მზამზარეულათა ჰქონდა. მიერთვი და იცხოვრე უღარდელათ!

მაშ არ იცით, რა დარჩენია ჩრტს ტყეში? სამშობლო და თავისუფლება.

მართალია, იქ წვიმა, ზოგჯერ სიცივე, მტერი, გალიაში კი არაფერი ამის მზგავსი არ არის, მაგრამ ტყე სამშობლოა ჩიტისა, აქ ჩიტი თავისუფალია.

ერთხელ ჩემმა მეგობარმა გარეული ქათამი დაიჭირა. გაუკეთა დიდი გალია და ჩასვა შიგ.

ერთი ვნახოთ, ქათამმა კვერცხი დასდო. მალე მოაყოლა მეორე, მესამე, მეოთხე—თორმეტი მოგროვდა. ჩემმა მეგობარმა ჩაუყარა თივა, ბუმბული; ქათამმა ბუდე გაიკეთა, დააჯდა კვერცხებს და გამოტეხა პატარა წიწილები.

მეგობარი თავს ევლებოდა, უვლიდა, არაფერს არ აკლებდა.

როდესაც წიწილები წამოიზარდნენ, გალიიდან გარეთ გამოუშვებდა ხოლმე დედიანათ და თვალყურს ადევნებდა.

ბოლოს იფიქრა, აწი მოშინაურდნენ, აღარსად წავლენო და უფრო დიდხანს სტოვებდა გარეთ.

ერთი ასეთი თავისუფლების დროს გარეული ქათამი თავისი წიწილებიანათ მიიშალა.

აქეთ ეცა, იქით ეცა ჩემი მეგობარი, მაგრამ ვეღარსად მიაგნო: წავიდა, წავიდა ქათამი წიწილებიანათ.

ის უმადური, ისა! განა პატივისცემა აკლდა?

არ აკლდა, მაგრამ თქვენს პატივისცემას იმას თავისი ტყე და თავისუფლება

წიწილები სადღა წავიდნენ, ისინი ხომ გალიაში დაიბადნენ?

გაჰყვენ დედას სამშობლოს და თავისუფლების საძებნელათ.

სამშობლო, დედის ძუძუი

არ გაიცვლების სხვაზედა.

ჰაი, ჰაი, რომ არ გაიცვლების! ვინც კაცია და ქუდი ჰხურავს, აკი არცა სკვლის. ვინც ოხერია და ღვთის რისხვა, იმას სამშობლოს ფასიც არ ესმის.

იყო და არა იყორა, იყო ერთი დედახუთი ვაჟი ჰყავდა. ყველა სხვა და სხვა პარტიაში ირიცხებოდა.

— ვინ გიყვარს ყველაზე უფრო? ჰკითხეს ერთხელ უფროსს.

— დედა!

— შენ, შენ?

— დედა, დედა!

ერთის სიტყვით, სუფუყელას დედა ჰყვარებოდა, განსაკუთრებით.

როგორ მოხდა, რომ სხვა და სხვა პარტიაში მყოფ ძმებს ყველას დედა უყვარდა ასე გულით.

— რა შუაშია აქ პარტია? დედის სიყვარულში პარტია გაიგონია?

გაიკვირვებთ თქვენ.

მეც სწორეთ ამიტომ მოგახსენეთ.

სამშობლოს სიყვარულშია არ გამიგონია პარტია.

რა პარტიისაც უნდა იყოს ადამიანი, სულ ერთია, — სამშობლო და თავისუფლება უნდა უყვარდეს.

სამშობლოსი და თავისუფლების სიყვარული სიტყვით კი არა მტკიცდება, არამედ საქმით.

მას დედის ძუძუ ტკბილი

შხამათაც შერგებია,

სამშობლოსთვის სიკვდილი

ვისაც დანანებია.

ყველა ერის საუკეთესო შვილებს მართლაც არ ენანებოდათ სამშობლოსათვის თავდადება.

გლახები, ქალაჩუნები სამშობლოსათვის თითსაც არ გაანძრევდნენ.

თავისუფლება კი იმარჯვებს და იმარჯვებს ყველგან. დამონებული ხალხი სამშობლოს ანთავისუფლებს.

ვისი წყალობით?

რა თქმა უნდა, იმათი წყალობით არა, ვისაც სამშობლო და თავისუფლება ფეხებზე ჰკიდიათ.

ვაჟაკების, ნამდვილი ადამიანების წყალობით.

მეც ასეთ ვაჟაკებს ვაქებ და ვადიდებ. ისინი ბევრი არიან ყველგან, გაცილებით მეტი, ვიდრე ქალაჩუნებსა და სა-

მშობლოს ორგულებსა მგონიათ. აი ჩვენი საქართველო რომ აიღოთ ძველათ, უწინდელს დროს... მოადგებოდა მას სურვილებსა, სამშობლოს ორგულნი გარბოდნენ მტრის ბანაკში და წამოუღებოდნენ წინ, საქართველოს ასაკლებათ.

ქალაჩუნები კიდევ პურმარლით მიეგებებოდნენ და მდებლათ, მოწიწებით თავს დაუქრავდნენ: მობრძანდით, დიდო ბატონებო.

სამშობლოს ერთგული შვილები კი შეჰფიცავდნენ ერთმანეთს: დედა შეერთოს ცოლათ, ვინც სამშობლოს უღალატოსო, და ეკვეთებოდნენ მტერს.

ჰაი დედასა, რამდენჯერ გაუნადგურებიათ მტერი და გადაურჩენიათ ქვეყანა! ვინ ჩამოთვლის?

მერე იცით, როგორი იყო მტერი? კალიასავით მოდიოდა.

ჩვენი ჯარი კი ცოტა იყო, მარა რაც იყო, კარგი იყო: ზურგს არ უჩვენებდნენ მტერს.

ბევრჯერ მომხდარა, რომ ჩვენი ჯარი ყოფილა ათი ათასი, მტრისა კი ასიათასი და შეტიც.

მაინც ჩვენები იმარჯვებდნენ, რათი? მართლად—მართლა ბელტიკლანიები ხომ არა ყოფილან, თქვენისთანა ბიჭები იყვნენ.

სამშობლოს იცავდნენ და ამითი იმარჯვებდნენ.

როდესაც კაცი თავის სამშობლოს იცავს, ის მაგარია, მტკიცე და ხშირათ ურიცხვ მტერსაც დაამარცხებს.

ასე იყო ძველათ, ასეა დღესაც. დღეს ჩვენი ჯარი და გვარდია საკუთარ სამშობლოს იცავს, საკუთარ თავისუფლებას. სახლში ის არავის უვარდება, არავის შეეჭრება, არავის აწიოკებს, ის მხოლოდ თავის ქვეყანას სდარაჯობს.

ვინც მას თავს დაესხმის, მალე უკანვე გაბრუნდება განადგურებული და კუდა-ამოძუებული.

რატომ?

იმიტომ რომ საკუთარი სამშობლოს დაცვა კეთილი საქმეა.

ყოველი კეთილი საქმე კი მტკიცეა და უძლეველი.

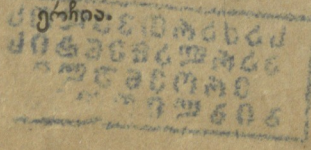
სხვის სამშობლოზე თავდასხმა კი ბოროტებაა:

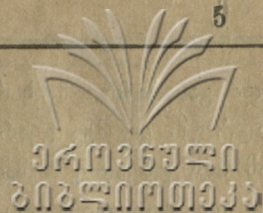
ბოროტი საქმე ყოველი

მოკლავს, მით ოხერია.

როგორც ყოველი ოხერი საქმე, მალე იღუპება.

ამითი აიხსნება, რომ ამ ორწელიწად ნახევარში ჩვენმა ჯარმა და გვარდიამ ბევ-

გვარდიელების დასვენება ალლუმის დროს შავი ზღვის ნაპირას.

რი მტერი მოიშორა, ზოგიერთი მათგანი — ჩვენზე გაცილებით მრავალრიცხოვანი და ღონიერი.

აგერ-აგერ წაიქცევაო, ჰფიქრობდა მტერი და გულში იღიმიებოდა.

მტერი ბევრი წაიქცა და ბევრიც გაიქცა რბილებამწვარი.

ჩვენკი — როგორცა ჰხედავთ — ფეხზე ვდგევართ ჩვენი გვარდიის და ჯარის წყალობით და ყოჩაღათადა ვართ.

რატომ?

იმიტომ, რომ წმინდა საქმეს, მართალ საქმეს ვემსახურებით და ვიცავთ, სამშობლოსა და თავისუფლებას.

ვინც უნდა დაგვესხას და რანაირი მტერიც უნდა იყოს, წინდაწინვე ვიცი, რომ ჩვენგან ვერას წაიღებს.

რატომ?

იმიტომ, რომ ბოროტი საქმის დრო და უამრავი წავიდა, ჩვენმა გვარდიამა და ჯარმა იციან სამშობლოსათვის ბრძოლაც, თავისუფლების მოხმარებაც.

სხვასაც ასწავლიან, აი თუნდა იმ ჩვენთანამემამულეებს, რომლებსაც ქართველი დედის ძუძუ უწოვიათ და დღეს რუსის ჯარს წინ მოუძღვიან საქართველოს დასაპყრობათ: ჩვენ ბოლშევიკები ვართო.

იყავით, ბატონო, ბოლშევიკები, თქვენი ნებაა. მაგრამ როდესაც თქვენი ერის, თქვენი სამშობლოს დასაპყრობათ უცხო ჯარი მოგყავთ, ეს ბოლშევიკობა კი არ არის, ეს არის მოღალატეობა, სამარცხენო, საზიზღარი საქმე.

შუბი ტომარაში არ დაიმალება, აგრეთვე ლალატი. რა სახელიც უნდა დაარქვათ

მას, როგორც არ უნდა მონათლოთ, ლალატი ლალატი.

თქვენა გგონიათ, წინეთ არ იყვენ მოღალატენი?

იყვენ, როგორ არ იყვენ!

და თუ დღეს სამშობლოს ლალატი ბოლშევიკობით უნდათ დაჰფარონ; წინეთ ჰფარავდნ რჯულით.

ერთხელ საქართველოს შეპოვისენ ოსმალები. ოსმალებს მიემხრო და წამოუძღვა ტფილისისაკენ ორი თავადიშვილი იესე და ბაქარი. თავისი ლალატი რომ დაეფარათ, რჯული გამოიცვალეს და სახელიც, გაათარდნ და იესეს დაარქვეს მუსტაფა ფაშა, ბაქარს კიდევ — იბრაიმ-ფაშა.

მერე რა გამოვიდა!

ის გამოვიდა, რომ ვერც მუსტაფობით და ვერც იბრაიმობით ლალატი ვერ დაჰფარეს და დღეს ჩვენს ისტორიაში სამარცხენო ბოძზე არიან გაკრული, როგორც თავისი ერისა და სამშობლოს მოღალატენი. დღევანდელი ჩვენი იესეები და ბაქარები მუსტაფასა და იბრაიმს კი აღარ ირქმევენ, არამედ ბოლშევიკს და უცხო ჯარს აქეზებენ სამშობლოს ასაოხრებლათ.

ერთი და იგივეა!

ფაშობით ვერ დაიმალა ლალატი, ვერც ბოლშევიკობით დაიჟარება.

ყოველ ერსა ჰყავს მოღალატენი — ჩვენცა გვყავს.

იცოცხლოს და იღვგოდლოს ჩვენმა გვარდიამა და ჯარმა და მოღალატენი რას გვიზამენ?

მტერს ვაი დედა ვაძახოთ,

ჩვენ კი ვსთქვათ დღლა-დღლაო.

რადროს დღლადღლაა, ათასი გაჭირვება გვადგიაო.

გაჭირვება რომ გვადგია, განა მე არ ვიცი!

ჰოოდა გაჭირვებას სწორეთ სიმღერით უნდა დავუხვეთ.

დღევანდელი დღე წუწუნისა და ბძოლის დღეა.

დღე, მშინებმა და სულმოკლებმა იწუწუნონ.

ვაჟაკები და გმირები კი იბრძვიან, ბრძოლით აშენენ ახალ ისტორიას, ახალ ცხოვრებას, თავისუფალ სამშობლოს და მესვენების დროს ახალი ბრძოლის წინ მათ სიმღერა შეჰვენის, სიმღერა უხდება.

განა ჩვენ ახალი ბძოლა მოგველის?

ჩვენი ძთავრობა, ჩვენი ჯაი და გვარდია აოავის აო ებრძვის; ის თავის ქვეყანას. თავის ერსა და თავისუფლებას სდაოჯობს.

ყველასთან მეზობლობა და მეგობრობა უნდა.

ვინც ჯოჯუ შეჯდება და ჩვენს მეზობლობას აო მოინდომებს, ჩვენს საზღვრებთან გაიცნობს ჩვენი ჯარისა და გვარდიის რისხვას.

მძიმეა ჩვენი დრო, ფიქრით, ტანჯვით, მწუხარებით, გაჭირვებით სავსე, მაგრამ ამავე დროს დიდებულთა, იშვიათთა: თავისუფალი და დემოკრატიული საქართველოს წინ გადაშლილია სვე ჯაკი მომავალი; და ამ მომავალში მე ცხადათ ვხედავ საქართველოს მშრომელ ხალხს კმაყოფილს, ბედნიერს, ქონებით, სწავლით და სხვა და სხვა ცოდნით მდიდარს.

მაგიწყდება დღევანდელი მოუწყობლო-

ბა და გასაჭირი, შევხარი ამ მომავალს და გუნდრუკს ვუკმევ გვარდიასა და ჯარს: ამ ბრწყინვალე მომავალის მკლავ მაგარი და ყოველისფრის ამტანი მხატვრები ისინი არიან.

ივ. გომართელი.

ჩვენ და გარეგანი სახელმწიფოები.

მუშათა კლასის, მშრომელი დემოკრატიის პოლიტიკურად ბატონობის ერთი დანახასიათებელი თვისებათაგანია საგარეო პოლიტიკაში მშვიდობიანობის დაცვა, ყველა ხალხთან და მით უმეტეს მეზობელ სახელმწიფოებთან კეთილი ურთიერთობის დაყარება.

ასეთი უნდა იყოს საგარეო პოლიტიკა იქ, სადაც ნამდვილად მუშათა კლასის ხელშია სახელმწიფოებრივი და პოლიტიკური ძალაუფლება.

და ეს სხვანაირად არც შეიძლება იყოს. მუშათა კლასის ბუნება ინტერნაციონალურია. მისი ინტერესები მოითხოვს ყველა ქვეყნის მუშათა კლასების კულტურულ და სულიერ განვითარების, ეკონომიურ წარმატების, სოლიდარული გრძნობის უაღრესად განმტკიცებას.

საქართველოში სახელმწიფოებრივი ძალაუფლება მშრომელი ხალხის ხელშია, თითონ ის არის თავის თავის ბატონ-პატრონი და მას სხვა ბრძანებელი არავინ არ ყავს. ეს, სხვათა შორის, იქიდანაც აშკარად სჩანს, რომ საქართველოს საგარეო პოლიტიკა განისაზღვრება ყველა ხალხთან მშვიდობიანობის სიყვარულით, გულწრფელი და კეთილი ურთიერთობის დამყარებით.

საქართველოს დემოკრატიამ საჩვენოთ, ყველას გასაგონად გამოაცხადა, რომ საქართველო ნეიტრალურია სახელმწიფოთა, რომ ის სხვის საქმეებში არ ერევა, მას სურს ყველა ხალხთან გულწრფელ და მშვიდობიან დამოკიდებულებაში იყოს. და ეს მან არა ერთხელ დაამტკიცა.

ვხედავთ ჩვენ მსგავს რაიმეს ჩვენ მეზობელ ახელაწიფოებშია საგარეო პოლიტიკაში? რასაკვირველია, არა. პირობით, ყველა ხალხთან მტრული დამოკიდებულება, უნდობლობა, მისწრაფება ახვისი ტერტორიის და სხვა ერების დაპყრობისაკენ, — ი რა ახასიათებს კომუნისტების საგარეო პოლიტიკას.

სხვანაირად არც შეიძლება იყოს. კომუნისტების პოლიტიკურად გაბატონება სრულიად არ ნიშნავს მუშათა კლასის გაბატონებას, როგორც ამას ისინი ირწმუნებიან. ეს არის ერთი ჯგუფის მთელ ხალხზე გაბატონება, რაც შესაძლებელია მხოლოდ ჩამორჩენილ და კულტურულ გაივ თაობების დაბალ საფეხურზე მდგომ ხალხში. სადაც კომუნისტები გაბატონდნენ, იქ მუშათა კლასის, დემოკრატიის ნება სურვილები, ინტერესები ჩაიფრფლა, უხეშ ძალამ დაიმორჩილა. ამიტომ არის, რომ კომუნისტები მუდამ საომარ აბჯარში არიან, ეძებენ მიზეზს ომის ატეხისას... დატანჯეს, გააწამეს დემოკრატია.

რომ მართლაც მეზობელ სახელმწიფოებში პოლიტიკური და სახელმწიფო ძალაუფლება საზოგადოთ მშრომელი ხალხის ხელში გადასულიყო, როგორც ეს ჩვენში მოხდა, მაშინ ჩვენი დემოკრატია უსაზღვროთ ბედნიერი იქნებოდა; მაშინ სრულიად ადვილად გამოინახებოდა საერთო ენა და, გარეშე საფრთხიდან უზრუნველყოფილი, ის გულდამშვიდებით შეუდგებოდა შინაურ საქმეების მოწესრიგებას; ქვეყნის ეკონომიურად განვითარებას, მის კულტურულ და სულიერ ზრდას მოანდომებდა მთელ იმ ენერჯიას, რომელიც დღეს თავდაცვაზე იხარჯება. და ჩვენი დემოკრატია დღეს ასე გაქვივრებული არ იქნებოდა.

დღეს ჩვენი ხალხის საუკეთესო შვილები, მოწვევტილნი მშვიდობიან ცხოვრებას, შრომას, იძულებულნი არიან იდგნენ თავის საყვარელ სამშობლოს საზღვარზე იარაღსხმულნი; მთელი საქართველოს დემოკრატია და რაზმული და რტყაცით შეკავშირებული, გულის ფანცქალით ადევნებს თვალყურს ჩვენი მეზობელი სახელმწიფოების ყოფაქცევას. ის ელის მშვიდობიანად სიდავო საკითხების გადაჭრას. მას სწამს, რომ სიმართლე მისკენაა გვწამს, რომ ჩვენ გავიმარჯვებთ, იმიტომ, რომ მთელი დისავლეთ ევროპის დემოკრატია ჩვენთან არის. იმიტომ, რომ ჩვენ მტკიცით შეკავშირებული და ორგანიზაციულად მოწყობილი ვართ. საქმე თვისებაშია და არა რომ ოდენობაში. ჩვენ გავიმარჯვებთ იმიტომ რომ მთელი კაცობრიობის საუკეთესო ნაწილის თ ნაგრძნობა ჩვენსკენ არის.

მაშ მხნედ, მედგრად და შეუბოგრათ.

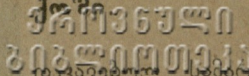
კ. შ-ტი.

ნავთისათვის გაგზავნილი მატარებლების დაკავების გამო.

(საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს საინფორმაციო განყოფილებისაგან)

ვინააღვან საქართველოს სამარშრუტო მატარებლები, ორთქლმავლები და ბრიგადები რომლებიც გაგზავნილი იყვნენ ბაქოში ნავთის პროდუქტების მოსაზიდათ თანახმად 14 ნოემბრის და 5 დეკემბრის შეთანხმებისა, დაკავებულ იქნა რუსეთის სოციალისტურ ფედერატიულ საბჭოთა რესპუბლიკის და ადერბეიჯანის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკის მთავრობათა მიერ ადერბეიჯანის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკის ტერიტორიაზე, საქართველოს მთავრობამ რესპუბლიკის ინტერესთა დაცვის მიზნით და თანახმად ურთიერთის მიზღვის პრინციპისა, აღწერა და შეკრა საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული რუსეთის სოციალისტურ ფედერატიულ საბჭოთა რესპუბლიკის და ადერბეიჯანის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკის ქონება იმ დრომდე, ვიდრე საქართველოს სამარშრუტო მატარებლები, ორთქლმავლები და ბრიგადები საქართველოში არ იქნება დაბრუნებული.

ჩვენი ბრიგადების მდგომარეობა ბაქოში

ადერბეიჯანში მდგომარეობის მდგომარეობის შესახებ ბაქოდან შემდეგი ცნობებია მიღებული: ადერბეიჯანში ჩვენი სამარშრუტო მატარებლების დაკავების გამო დარჩა საერთოდ 120 კაცამდე სხვა და სხვა თანამდებობის პირნი. მათ უარი განაცხადეს ადერბეიჯანის რკინის გზებზე მუშაობაზე. ცხოვრობენ ყველანი ბაქოს სადგურზე (ბაქო მეორე) მესამე და მეოთხე კლასის ვაგონებში. ეძლევათ გიოვანჭა ნახევარი პური სულზე, და ერთი კერძი საკმელი. ჰყავთ სამი წარმომადგენელი და მათი საშუალებით აქვთ დამოკიდებულება ჩვენს სრულყოფილებთან წარმომადგენელ გ. ხუნდაძესთან. ყველანი კარგა არიან. ჩვენმა წარმომადგენელმა მისცა მათ დახმარება თვითიყურს 3000 მანეთი. იქაურ სიძვარეშია ეს ვერაფერს წარმოადგენს, მაგრამ ჩვენს წარმომადგენელს საკმაო თანხა არ აღმოაჩნდა, ამიტომ მან აღძრა ჩვენი მთავრობის წინაშე შუამდგომლობა, რომ დასამარებელი ფული გაეგზავნათ, რაც ამ უამად, უკვე შესრულებულია. სამშობლოს გარეშე დარჩენილნი სწუხან ოჯახებზე და მოუთმენლ-დ ელიან იმ დღეს, როდესაც მიეცემათ საშუალება წამოსვლისა. ეს ცნობები გადმოგვცეს: მელიტონ ცქიფურიშვილმა, ტაბატაძემ და კვირკველიამ, რომელნიც სალამს უგზავნიან ოჯახობას და მეგობრებს (გაზ. „ერთობა“).

თანამედროვე წერილები.

II

„დეზერტირი“

სანამღი სხვა საგანზე გადავიდოდე, მანამ მინდა ამ მეორე წერილში ვილაპარაკო დეზერტირზე...

მართალია ჩვენში დღეს არაა დეზერტირობა, ხალხის შეგნებამ მოგვცა ოვისი დასკვნა, შეგნებულმა ხალხმა შეგნებული შვილები — გვარდია და ჯარი, მარა მიუხედავად ამისა მე დეზერტირზე ლაპარაკი მაინც არ მომწყისდება, მაინც მიხდა, რადგანაც დეზერტირი უცნაური არდილია, როგორც ჩემს ცხოვრებაში, ისე ახლო წაუსულის უცნაურ მოგონების ისტორიაში...

ძველად ჯარის-კაცობის დროს, როცა სალდათი ვიყავი, უნდა გამოვტყდე, მეც მეხასიათებოდა დეზერტირობა, მეც ძინდოდა დამრქმევოდა დეზერტირი, მაგრამ როცა კარგად ჩავუფიქრდი საქმეს, ხელი ავიღე დეზერტირობაზე...

როცა დეზერტირობაზე ვფიქრობდი, მაშინ მე დეზერტირი მიყვარდა... როცა დეზერტირი სინამდვილეში დავინახე, მისი საქმე გავიცანი, ისი მოქმედების ნაყოფი მივიღე, მაშინ შემიძულდა, შეჩვენდა და აღარც კს მინდა მახსოვდეს მისი სახელი...

ვინ არის დეზერტირი?

გ ვ ა თ ა ს ა ს ა ფ ლ ა მ

I.

„ვოგელის“ (ტრაპეზის) რაიონის სახალხო გვერდიელები, დახმუხნი სხვა და სხვა ფრონტზე

გერმანე შავიშვილი.

მიხეილ ხარჩილავა.

დიმიტრი ნაკაძე.

გიორგი ჯაკაბიძე.

პავლე ვიგორბინი.

ანტონ კიკვაძე.

ივანე ქეკელია.

ივანე ხარცივი.

გიორგი აბრამაშვილი.

II.

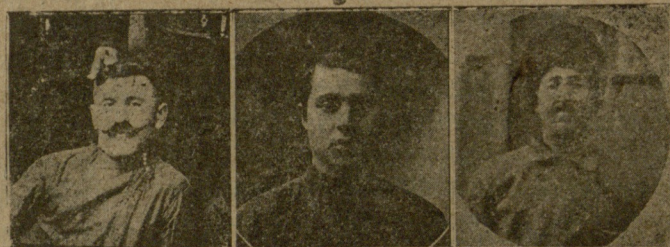
ორთაჭალის რაიონის სახალხო გვერდიელები დახმუხნი სხვა და სხვა ფრონტზე

ივანე კანდაშვილი.

დავით ბერიძე.

ივანე ნიკოლოზოვი.

ნიკოლოზ არჩვაძე.

ვლადიმერ რთველაძე.

სიმონ ვახტანგიშვილი.

6) სარაიონო შტაბი გვარდიელებს აძლევს შვებულებას არა უმეტეს ერთი თვით, გარდა ოფიცრების, რის შესახებაც მოახსენებს საოლქო შტაბს.

7) სარაიონო შტაბის მიერ დისციპლინარული სასჯელის დადების უფლება გვარდიელებზე განისაზღვრება სახალხო გვარდიისათვის შემოშავებულ წესდებით.

8) სამსახურის გამო გამოწვეულ მიწერ-მოწერისათვის გუნდის უფროსს სარაიონო შტაბი უთმობს თავის კანცელარიას.

III. ბათალიონის უფროსზე.

1) ბათალიონის უფროსი პასუხისმგებელია საოლქო შტაბის წინაშე მისდამი რწმუნებულ გუნდების საომარ მომზადებაში და მათში შინაურ წესრიგის განმტკიცებაში.

2) ის პასუხისმგებელია და ვალდებულია თავის დროზე: 1) წაადგინოს საოლქო შტაბში ცნობები ბათალიონის პირად შემადგენლობაზე, 2) მოთხოვნილებანი: ა) იარაღზე, ბ) საჭურველზე (მორთულობაზე) და გ) საფარჯიშო და სასროლ საგნებზე.

3) შედის წინადადებით საოლქო შტაბში, რათა მიჩნეულ იქნეს საზაფხულო და საზამთრო საფარჯიშო ადგილი და საცხოვრებელი ბინა. ის პასუხისმგებელია ბათალიონში.

4) იარაღ საჭურველის (მორთულობის) სათანადო მოვლაში, თუ ნაწილში დაიგვიანოს ან ნაკლებად მიიღოს კმაყოფა ან სასწავლო სახელმძღვანელოები, ბათალიონის უფროსი შედის მთავარ შტაბში შუამდგომლობით, ან პირდაპირ, ან საოლქო შტაბის შუამდგომლობით.

5) ბათალიონის უფროსი ვალდებულია ინახულოს გუნდები შეძლებისდაგვარად ხშირად, მობილიზაციის დროს კი ყოველ დღე. მეცადინეობის დროს ბათალიონის უფროსი რაიონებს ათვალეირებს საოლქო შტაბის წინასწარ ცნობით. ის ადგენს მეცადინეობის დაწვრილებითი წესრიგს, თანახმად მთავარ და საოლქო შტაბებიდან მიღებულ პროგრამებისა და ინსტრუქციებისა და უდგენს საოლქო შტაბს დასამტკიცებლათ.

6) გუნდების დაავალეირების შედეგ ბათალიონის უფროსი აცნობებს ამას საოლქო შტაბს განსახილველად და ბრძანებაში გასატარებლათ.

7) სამსახურის გამო მოგზაურობის დროს ბათალიონის უფროსის განკარგულებაში არის ცხენი თავის მოკაზმულობით, შტატის რიცხვიდან და ცხენოსან მხლებელით.

8) ის ხელმძღვანელობს ოფიცერთა თვითგანვითარება, თვალყურს ადევნებს მათ მუშაობას და პასუხისმგებელია ასეთ მუშაობაში.

9) ბათალიონის უფროსის დისციპლინარული უფლება განისაზღვრება სახალხო გვარდიისათვის შემოშავებულ დისციპლინარულ წესდებით.

IV. გუნდის უფროსზე:

1) გუნდის უფროსი პასუხისმგებელია გუნდის საომარ მომზადებაში და მის შინაწილის განმტკიცებაში.

2) გუნდის უფროსი: 1) აწვდის ცნობებს ბათალიონის უფროსს და რაიონულ შტაბებს,

გუნდის პირად შემადგენლობის შესახებ და-ნიშნულ ვადაში, 2) თვალყურს ადევნებს ტანსაცმელის, იარაღის და სააღჭურავო მოვლა-მოკეთებას და პასუხისმგებელია მათი სათანადო შენახვაში, 3) თვალყურს ადევნებს გვარდიელებისათვის დროზე ყოველგვარ კმაყოფის მიწვევას და თუ ასეთს აგვიანებენ, უნდა აცნობოს ბათალიონის უფროსს.

3) მას უფლება აქვს დისციპლინარული სასჯელის მისჯისა, თანახმად გვარდიის დისციპლინარული წესდებისა.

4) საკანცელარიო საჭიროებისათვის სარგებლობს რაიონულ შტაბის კანცელარიით.

5) გუნდის უფროსს მოკალეობათა ასრულებისათვის სარაიონო შტაბი აძლევს ცხენს ცხენოსან მხლებელით.

V. უმცროს ოფიცრზე.

1) უმცროსი ოფიცერი არის გუნდის უფროსის თანაშემწე სამწყობრო მომზადების და შინაგან წესრიგის დამყარების საქაში.

2) თუ მას მიწოდებული აქვს სამწყობრო მომზადების ესა თუ ის ნაწილი, უმცროსი ოფიცერი პასუხისმგებელია მხოლოდ ამ ნაწილში, და თუ მას მიენდო გუნდის რომელიმე ნაწილის ყოველმხრივი სამწყობრო მომზადება, იგი პასუხისმგებელია ამ ნაწილის სრულ მომზადებაში.

VI. დებულებები სავლე შტაბის შესახებ.

1) ომიანობის დროს არსდება რესპუბლიკის თავდაცვის საბჭო, რომელშიაც შედიან, სხვათა შორის, ორი წარმომადგენელი მთავარ შტაბისა, 2) ძირითად გეგმას საომარ მოქმედებისას ამტკიცებს თავდაცვის საბჭო, რაც განხორციელებული უნდა იქნეს მთავარ სარდლის მიერ.

3) სახალხო გვარდიის ფრონტზე ვასელის დროს სასურველია, რომ ყველა მისი ნაწილების კონცენტრაცია იყოს განსაკუთრებული მიმართულებით.

4) ფრონტზე მდგომი სახალხო გვარდიის თავმოყრილი ნაწილები ექვემდებარება სავლე შტაბს, არჩეულს მთავარ შტაბის მიერ.

5) ფრონტზე გამგზავრებულს ან მდგომ, თუნდაც ერთ ბათალიონს სახალხო გვარდიისას, უნდა ახლდეს წევრი მთავარ შტაბისა, ან მისი წარმომადგენელი.

VII. გვარდიის ფორმა.

1) გვარდიის ნიშნის ტარების უფლება აქვს მხოლოდ გვარდიელს.

2) გვარდიის ნიშნის ტარება სავალდებულოა ყველა გვარდიელებისათვის, როგორც სამსახურის დროს, აგრეთვე სამსახურის გარეთაც. ნიშანი იმყოფება მკერდის მარცხენა მხარზე.

3) ტანსაცმელის ფორმა გვარდიელთათვის: ხალათი საზაფხულო და საზამთრო (როგორც დღემდის), შარვალი საზამთრო და საზაფხულო მოკლე წაღებისათვის. პალტო ერთი ბორტიანი, დახურული 5-თ ფოლაქზე, ფართო საყელითი 2¹/₂ ვერშოკი, წელში ფართო, უკან ხლიასტიკით, სივრძე მუხლების დაბლა 4 ვერშოკი.

4) თავის მორთულობა — საზაფხულო კეპკა, ფართო ზედსახურით, ქულის რაკლა (ოკოლიში), წინ ვიწრო თანდათანობით უკანისკენ გაფართობით. საზამთრო საყელით კეპკა, კლაპანებით ყურებისათვის ან ფაფახი.

5) ფეხსაცმელი — ძალაღიანი წაღები ან ბატინკები წვიგ-სახვევებით.

6) ოფიცრებისათვის:

ფრენი — დახურული 5-თ ფოლაქზე, საყელი რბილი 3-მ ფოლაქზე, სახელოები შესაბამელით 2-რ ფოლაქზე.

ქამარი — იმავე მასალისაგან, რისგანაც ფრენი.

შარვალი — ნახევარი გალიფე.

პალტო — ისეთივე, როგორც გვარდიელებს. ხოლო ხლისტიკის მაგივრად ქამარი იმავე მასალიდან, რისგანაც პალტო.

7) თავის მორთულობა და ფეხსაცმელი ისეთივე, როგორც გვარდიელებს.

8) ნიშნები: (სახელოებზე) ოფიცერთათვის რჩება ისეთივე, როგორც დღემდის. ბრიგადის უფროსებს აქვთ ასეთივე ნიშანი, როგორც ბათალიონების უფროსებს ერთი ვარსკვლავის მომატებით.

9) ნიშნის ტარება შეიძლება მხოლოდ ფორმის ტანსაცმელზე.

10) ნიშანი „ს. გ.“ მოისპოს საერთოდ ოფიცრებისათვის და გვარდიელებისათვის.

VIII სამედიცინო დახმარება.

1) დაევალოს საოლქო შტაბის ექიმს, რომ მან რჩევით გაუწიოს დახმარება გვარდიელს და მის ოჯახს. წამლის მიცემა კი სავალდებულო არ უნდა იყოს.

2) ყრილობამ გამოიტანა დადგენილება გვარდიის საავადმყოფოების გადიდების შესახებ.

სახალხო გვარდიის მთავარ შტაბის კულტურულ-განმანათლებელ სექციის მიერ მიღებული გეგმა საერთო მუშაობისათვის.

§ 1. სახალხო გვარდიის მთავარი შტაბის მთავარი სექცია ხელმძღვანელობს საქართველოს დემოკრატიულ რესპუბლიკის სახალხო გვარდიის სოციალისტურ-პოლიტიკურ, კულტურულ-განმანათლებელ მუშაობას:

- 1. პროპაგანდა-აგიტაციის, ლექცია-რეფერატების მოწყობას.
- 2. ლიტერატურის შექმნას, გამოცემას, გავრცელებას.
- 3. ისტორიული მასალების, სტატისტიკურ ცნობების, ისტორიულ მოძრაობის ეპიზოდების და სხვა სურათების შეკრება-დამუშავებას.
- 4. სამეცნიერო, საპროპაგანდო და სამეცადინო წრეებს.
- 5. ბიბლიოთეკა-სამკითხველოებს, ჟურნალ-გაზეთების მიწოდებას.
- 6. სწავლა-აღზრდის საქმეს, შკოლას, ბრძო-

ბულია საძოვარ წინდვრებს და დამუშავებულ მიწებს შორის.

ახლა საინტერესოა ვაკითხოთ, ვის ეჭირა ეს მიწები? აქ ჩვენ ვხილავთ მიწის მფლობელების სამ უმთავრეს ჯგუფს: ხაზინას, თავად-აზნაურობას და გლეხობას. ხაზინა ჩვენში უდიდესი მიწისმფლობელი იყო. ამ ვეებერთელა მესეკუთრეს ეჭირა ორ ნახევარ მილიონამდე დესეტინა მიწა. როგორც სხვა მიწებში, ისევე ხაზინას საკუთრებას შეადგენდა უმთავრესათ ტყე და საძოვარი ალაგები. არც თავად აზნაურობის მიწის მფლობელობა ყოფილა ჩვენში მცირე. მას, თავად-აზნაურობას ეკუთვნოდა შემდეგი მიწები.

თბილისის	72.190	დესეტინა
სიღნაღის	39.316	" "
თელავის	44.902	" "
ზორჩალოს	91.314	" "
ღუშეთის	41.791	" "
თიანეთის	31.637	" "
ახალციხის	78.379	" "
ახალქალაქის	12.686	" "
გორის	120.566	" "

მაშასადამე მთელი თბილისის გუბერნიაში თავად-აზნაურობის ხელში იყო 532.718 დესეტინა მიწა.

ქუთაისის გუბერნიაში კი მ.ზრებში ასე განაწილდება: თავად-აზნაურობის მიწები.

ქუთაისის მაზ.	9.273	დესეტინა
ზუგდიდის	2.887	" "
ლეჩუმის	37.667	" "
ოზურგეთის	22.228	" "
რაჭის	140	" "
სენაკის	31.917	" "
შორაპნის	9.420	" "

ამ რიგით მთელ გუბერნიაში იყო—113.532 დესეტინა მიწა. ორივე გუბერნიაში თავად-აზნაურობას ეჭირა—646.250 დესეტინა მიწა.

მთელ სოხუმის ოლქში იყო 1516 მამული და შეიცავდა 58.309 დესეტიანას.

ამ რიგით მთელ საქართველოში იყო 5672 მამული, რომელშიაც შედიოდა 704 559 დესეტიანა მიწა, რაოდენ მე ათი წლის წინეთ თავად-აზნაურობის მიწები უფრო მეტი იყო მაგრამ ამ ბოლო ხანებში მათ მიწები თანდათან უმცირდებოდათ, ამ მიწებს ისინი ან გლეხებზე ყიდდნ და უმეტეს შემთხვევაში კი ეს მიწები ვირავდებოდა და დამვირავებელს რჩებოდა პროფესორ ს. ავალიანის გამოანგარიშებით 1919 წლ. 1 იანვრამდე ქუთაისის და თბილისის საადგილ-მამული ბანკებში თბილისის და ქუთაისის გუბერნიებში იყო დაგირავებული 208.891 დესეტიანი და ვირავებული მიწებისა უდრიდა—7.628.826 მანეთს. ჩვენში თავად-აზნაურობამ ვერ გამოიჩინა უნარი აეკვაკებია სოფლის მეურნეობა და მანქანებით დამუშავებია თავისი მიწა. ბატონყმობის მოსპობის შემდეგ მას დაეკარგა უფასო მუშა ხელი, რომელიც უწინ მის განკარგულებაში იყო და თვითონ კი აღარ აღმოაჩნდა მუშაობის უნარი. მიწისმფლობელობის მესამე ჯგუფს შეადგენდა გლეხობა ამ ჯგუფში შედოდა: სახაზინო გლეხები, საბატონო გლეხები, ხაზნები და დროებითი ვალდებული გლეხები. ბატონყმობის გაუქმე-

ბის შემდეგ გლეხობის მდგომარეობა სრულიად შეიცვალა. გლეხობა თანდათან იზრდებოდა და მათ რაოდენობით ზრდას თან ახლდა მიწების დამუშავების შევიწროება. მიწების დამუშავების საქმე ჩვენში არ უმჯობესდება და ამიტომ კიდევ უფრო მწვავე ხასიათი მიიღო მიწის საკითხმა ჩვენში. პროფ. ს. ავალიანი გლეხობის მდგომარეობას და მიწის განაწილებს მათ შორის ასე აგვიწერს: „ქუთაისის და თბილისის გუბერნიისა და სოხუმის ოლქში 3965 სოფელში 321.383 სამოსახლოში 5,84 სული (ექვს სულამდე), ერთიანათ მთელ საქართველოში 1.876.889 სული გლეხი იყო. მათ ქონდათ სახნავსათესი და სხვა სამიწისმოქმედო მიწები 817 456 დესეტიანა... ასეთი იყო მიწის სივიწროვე გლეხობაში მასთანვე ჩვენში იყო სრულად უმიწაწალო გლეხობაც, მისი რიცხვი მთელ საქართველოში უდრიდა 15,970 მოსახლეს. ჩვენში იყო აგრეთვე მ.შ. საქონლის ნაკლებობა, რაც კიდევ უფრო აფერხებდა მიწების დამუშავებას. როგორც ზემო ნათქვამიდან სჩანს გლეხობას მიწები არ ყოფნიდა და მას უნდა მიემართა იჯარისათვის, ე. ი. უნდა დამუშავებია ხაზინის და თავად-აზნაურობის მიწები, რაც ტყვილაყოფნის საშვალებას აძლევდა მემამულეებს.

ასეთ მდგომარეობაში იყო ჩვენი ხალხი იმ დროს, როდესაც დადგა სანეტარო ხანა თავისუფლათ ამოსუნთქვისა; 1917 წლის დიდმა რევოლუციამ მოსპო რა მთლათ მემამულეთა ბატონობა, ხალხი შეუდგა მიწის რეფორმის გატარებას.

მანჯელი.

(შემდეგი ექნება)

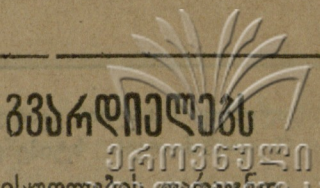
პაპო ამირაშვილი.

მუხრანის რაიონის გვარდიელი, ახალციხის ფრონტზე დაღუპული.

ქურ „სახალხო გვარდიელს“

შენ სხივი ხარ უეცარი, განათე ბრძოლის ველი მებრძოლს იმედს უგზავნიდი, მათი მოძმე საყვარელი. ბრძოლის ველზე როცა გმირი დაისვენებს მოქანცული, მასთან იყავ მოციალე, აუტოკე ტრფობით გული, რომ მათ ქონდეთ მუღამ შენი წრფელი გულ თ სიყვარული.

ა. კალანდაძე

გვარდიელს

თავისუფლების დროა, ქვეთკირო ჩვენი ერისა, მოყვრის კეთილად მიძღებო, რისხვის დამცემო მტერისა...

რკინის მარჯვენავ, ფოლადო, ამირანული სულისა, სამშობლოს მარად დამცველნო სიმბოლოვ სიყვარულისა ..

რა კარგი რამ ხართ, რა კარგი თქვენ ს-ყრმეს ვენაცვლები!.. მსურს თვითეულად სოლ ყველას ამოგიკოცნოთ თვალები!..

წავალ მთა-ბარში, ცისკიდურს ვეწვევი დაუზარებლად, ცვარ-ნამს ავკრეფავ, მოვიტან სიცოცხლის საზიარებლად!..

მზეს გამოვტაცებ თვის სხავებს, მთვარეს დავჭერ ღამეში!.. ორივეს მოვიპატიებებ, ტურფა და კეკლუც მხარეში!..

არ დავიშურებ მე თქვენთვის, ცისა და მიწის შეენებას... რასაც გონება მიწვდ ბა, ხელით გავბედავ შენებას!

იცოცხლეთ, მარად იყავით, — სამშობლოს სათაყვანები! მტერთათვის რისხვის დამცემი, მოყვრების გამახარები!..

დ. ჭანჭათელი

სახალხო გვარდიელს

ქართველების ფუძე-ბურჯნო, მოვილოცავთ ახალ წელსა, მ.უ-ს ექატოს ჯანი, სიმხნე, გამარჯვება ქართველ ერსა...

ვინატრო, რომ აღარ ვიქნეთ ჩვენ მშვიერი და მწყურვალი, და თქვენს ხელში ყოფილიყოს საქართველოს მაწა-წყალი.

თქვენი ნაჯაფ—ნაოფლარი არ გქონოდეთ გასაყოფათ, და გარშემო არ გიგებდნ მახეს თავის გასაყოფათ...

ვარა ქაზუმაშვილი

სამშობლოს დამცველი

ძველათ განთქმულნო მთიულნო, გესმოდეთ ჩვენი ძახ ლი. სამშობლოს ერთგულობისთვის, რომ მოგვბეჭქოსთ სახელი. გასწიეთ ბრძოლის ველზედა,

ღმერთმა გიმართოსთ ხელია.
წმინდა გიორგი გწყალობდესთ,
რომ შინ დაბრუნდეთ მთელია.
თქვენს მეთაურებს სალამი:
ნოეს, ვალიკოს და ტატეს,
ილიკო გულდამყრელსა,
მითხარით, ვინ უღალატებს?

ნიკოლა ოსიტაშვილი.

გ ვ ა რ დ ი ა ს

დღეს საქართველო თქვენით სულდგმულობს,
თქვენით ამაყობს ქართველი ერი.
თქვენ დაიხსენით ჩვენი სამშობლო,
თქვენ ხართ იმისი მცველი ძლიერი.

დიდება თქვენ და პატივი იმათ,
ვინც თქვენ აღზარდათ თავგა წირული,
ვინაც გაწოვათ თქვენ ტკბილი ძაღუ,
ვინც ჩაგებრათ სული გმირული.

სანამ არსებობს ქართველი ერი,
იქნებით მისი მხნე მაჯისცემა!
რაც გააკეთეთ მრავალი ბრძოლით,
ის ისტორიას გადაეცემა.

მაშ მედგრათ, ძმებო! დავიცოთ მტკიცეთ,
ბრწყინვალე დროშა თავისუფლების,
ხელი მოგვეციოთ გვარდიამ ჯარსა,
მოვსპოთ სახელა მოსისხლე მტრების

უშანგა ლომინაძე

გვარდიელის ფიქრი

ოცნების მხარე ზურმუხტო,
ედემო ყვავილებისა,
ჭირიმე შენი შვენების,
შენი მაღალი მთებისა,

ხელში მიპყრო მახვილი
და სხივ გაშლილი ალამი,
თუ მტერთან ბრძოლას ვავექცე,
ერში გამიჭრეს სალამი.

ტურფად შემკული სამშობლო!
ედემო ყვავილებისა...
მონა ვარ შენი შვენების,
ჭირიმე მეომრებისა.

ტანჯული მუშა

წერილი ფრონტიდან

ფრონტზე მყოფმა ტობანიერის თემის გვარდიელებმა მივიღეთ სხვებთან ერთად სახალხო საჩუქრები. სხ. თა შორის, საჩუქრებით გაწყობილ ქისებში ვნახეთ რამოდენიმე წერილი, უმეტესად ტობანიერის უმაღლეს დაწყებითი და დაბალ დაწყებითი სასწავლებლის მოსწავლე ახალგაზრდობისაგან. იმ მასწავლებლებს, რომელთაც პირველ რიგში გაუღიათ თავისი წვლილი და ალბათ ამათ მიუციათ მაგალითი თავისი მოწაფეებისათვის, ვუცხადებთ ჩვენს გულითად მადლობას. ვამა-

ყობთ იმით, რომ ჩვენი მოზარდი თაობა ასეთი თანაგრძობით ეპყრობა ფრონტზე მყოფ გვარდიელებს. მადლობას ვუცხადებთ აგრეთვე ახალგაზრდა მასწავლებლებს ვერა მომფარიას და ვალიკო ტაბიძეს გვარდიელდღეს, 12 დეკემბერს საბავშვო დილის მოწყობისთვის.

ტობანიერის გვარდიელების მონდობილობით, შტაბის რწმუნებული კომალეიშვილი პ იანვარი.
ფრონტი.

12 დეკემბრის დღესასწაული.

ღეაუზავი.

ფრონტიდან. ეკატერინოფელდში მდგომი გვარდია თქვენთან ერთად დღესასწაულობს ბრძოლის დღესასწაულს. ის ბედნიერათ სთვლის თავს იმით, რომ იგი გვარდიის დღეს იმყოფება იმ ისტორიულ ადგილზე, სადაც ამ ორი წლის წინეთ ვერაგულათ დაგვესხა მტერი და სადაც გმირულათ დაეცა ამხანაგი სანდრო მაისურაძე და სხვანი, რომელთა ბრძოლამ იხსნა ჩვენი რესპუბლიკა განსაცდელისგან.

დღე, იცოდეს ყველამ, რომ ჩვენ მზათ ვართ დავსდოთ თავი ისე გმირულათ, როგორც ამხანაგმა სანდრომ და მით უზრუნველყოთ თავისუფლება და სამშობლო.

ამხანაგური სალამი. თქვენი ამხანაგი თავმჯდ. **ჭუმბურიძე.**

ტფილისი დღეს ისე, როგორც ყოველთვის, როდესაც საქართველოს საზღვრები გარშემორტყმულია მტრებით, საქართველოს დემოკრატია დღესასწაულობს გვარდიის დღეს. ყოველ ჩვენგანს ღრმად სწამს, რომ სახალხო გვარდია ჯართან ერთად შესძლებს თავის დემოკრატიულ სამშობლოს დაცვას და აგრძობინებს მტერს, რას ნიშნავს სამშობლოს და თავისუფლების დასაცავათ სოლიდარული მოქმედება.

ულოცავს რა რაზმი ბრწყინვალე დღესასწაულს სასიქადულო შეილებს - გვარდიელებს - დარწმუნებულია, რომ ისინი გამარჯვებული გამოვლენ დღევანდელი რთული პირობებიდან სამშობლოს საბედნიეროთ. მთელი რაზმის შემადგენლობა კი ყოველთვის მზათ არის გვარდში ამოგიდგეთ და გაგიწიოთ შესაძლებელი დახმარება.

მე-5 სიღნაღის სან. რაზმის უფროსი პოლკ. **ქარცივაძე.**

ფრონტიდან. თოვლით დაბურულ მთის მწვერვალებზე დაბანაკებული I თბილისის ბათალიონი გილოცავთ გვარდიის სამი წლის თავის ბრწყინვალე დღესასწაულს და ფიცსა ვდებთ, რომ კვლავინდებურათ მტკიცეთ და შეურყეველათ დავიცავთ ჩვენ იდელებს და სამშობლოს, როგორც შინაგან, აგრეთვე გარეშე მტრისაგან, მიუ-

ხედავთ მათი ფერისა და ტკბილი მღერისა-გაუმარჯოს გვარდიასა და ჯარს! ვაშა მათ!

1-ლი თბ. ბათალიონი.

ფრონტიდან. სამიგროლოს გვარდია, გამზადებული სამშობლოს დასაცავათ, გილოცავთ გვარდიის დღეს.

მონდობილობით **როკავა.**

ფრონტიდან. ფრონტზე მყოფი ათი-ლისის მეოთხე ბათალიონის გვარდიელების დავალებით გილოცავთ სამი წლის გამარჯვებითი შეხვედრას. ჩვენ დიდათ სასიხარულოდ დოქსასწაულის დღეს ფიცსა ვდებთ პროლეტარიატის წინაშე, რომ უსიკდილოთ არაგის დავუთმოთ ბრწყინვალე დროშას, რომელიც სამი წლის განმავლობაში თავისუფლად ფრიალებს.

მონდობილობით **კერესელიძე.**

ლაგოდები. ერეთის რაიონის შტაბი და მასთან დემოკრატია ჩვენი პატარა კუთხისა ვისურვიოთ გაორკვევულ მუშაობას ჩვენი საყვარელ საქართველოს რესპუბლიკის საკეთილდღეოთ. სულით და გულით თქვენთან ვართ. ფიცსა ვდებთ უკანასკელ სისხლის წვეთამდე დავიცავთ სუიერნობა და დემოკრატიული საქართველო.

ერეთის შტაბი.

საგარეჯოდან. გარე-კახეთის გვარდიელები გილოცავენ მესამე წლის თავს, ისინი მზათ არიან პირველ მთხოვნილებითაჩავე ჩადგენ რესპუბლიკის დამცველთა მოწინავე რიგში და კვლავინდებური გამარჯვებით ახალი ბრწყინვალე სტრიქონები ჩასწერო სახალხო გვარდიის ისტორიაში.

ცინცაძე, აზარიაშვილი, შაიშველაშვილი.

სიღნაღი. სიღნაღის მოქალაქეთა გვარდიის დღესასწაულზედ შეკრებილი მრავალ რიცხოვანი მიტინგი გილოცავთ გვარდიის დღესასწაულის სამი წლის თავის შესრულებას, ვისურვებს ხანგრძლივ სიცოცხლეს, რომ უფრო განატკიცოთ თქვენი ენერგიულს მუშაობა ჩვენი დემოკრატიული რესპუბლიკის გასაქტიცვბლათ.

მიტ. თავ. ჭანბერიძე.

თიანეთი. თიანეთის მოწინავე საზოგადოებამ, შეკრებილმა სახალხო გვარდიის დიდებულ დღესასწაულის აღსანიშნავად, მოისმინა რა მოხსენება გვარდიის წარმოშობის ისტორიის და მისი ღვაწლის შესახებ, გამოსთქვამს ღრმა სურვილს ყოველგვარ დახმარებისათვის. სალამი გვარდიას!

კრების თავმჯდ. **ნადიბაიძე.**

გამომცემელი - **სახ. გვ. მთავარი შტაბის**

კულტურულ-განმანათლებელი სექცია.

გარკონული
სახალხო

სახალხო გვარდიის მუდმივ ნაწილების კულტ.-განმანათლებლურ სექციას, საოლქო და სარაიონო უტაგებს, სახალხო გვარდიის მთავარი უტაგის სექცია

გაცნობებთ, რომ ყველა მასალები, ჟურნალ „სახალხო გვარდიელში“ დასაბეჭდათ გამოგზავნილი, უნდა იყოს თქვენ-მიერ შემოწმებული.

წერილები უნდა იწერებოდეს მოკლეთ და უმთავრესად გვარდიის ცხოვრებიდან.

უნდა იგზავნებოდეს: გვარდიელთა კრებების, სარაიონო და საოლქო ყრილობების ანგარიშები, კულტურულ-განმანათლებელ და სამეურნეო მოძრაობის შესახებ ცნობები და სხვა-და-სხვა.

მთავარ უტაგის კულტ.-განმანათლ. სექცია.

„სახალხო გვარდიელი“

ჯერ-ჯერობით ჟურნალი „სახალხო გვარდიელი“ გამოდის თვეში ორხელ. ჟურნალში მოთავსებული იქნება სოციალისტური, პოლიტიკური და მეცნიერული ხასიათის წერილები, ისტორიული ცნობები სახალხო გვარდიის მოძრაობიდან, მხატვრული ნაწარმოები, ოფიციალური ცნობები მთავარი უტაგისა, ომებში დაღუპულ მებრძოლთა სურათები და ბიოგრაფიები და სხვა და სხვა.

ჟურნალის №-ი ეღირება 50 მანეთი. გამოვა ყოველი თვის 1-ს და 15-ს. გამოგზავნილი მასალები პროვინციებიდან უნდა შემოწმებული იქნას ადგილობრივი უტაგების სექციებისაგან.

წერილები და ფული გამოგზავნება შემდეგი მისამართით: თფილ.სი, მთავარი უტაგის კულტურული სექცია.

სახალხო გვარდიის დესანტი სოხუმში.